

การศึกษาพระคัมภีร์

เยเรมีย์

เพลงคร่ำครวญ

หนังสือบารุค

โดย

คุณพ่อวสันต์ พิรุฬห์วงศ์ CSS.

ประกาศกเยเรมีย์

(646-585 B.C.)

- จากที่ศึกษาประกาศกมาแล้วทั้งหมด พบว่าเรารู้จักเรื่องราวของประกาศกเยเรมีย์มากกว่าคนอื่น
- เหตุเพราะในหนังสือของเยเรมีย์เอง มีข้อความหลายตอนที่ ให้ข้อมูลของเยเรมีย์เองแก่เรา

(คำสารภาพ (Confession))

อัตชีวประวัติ (Autobiography) และรวมถึง

ชีวประวัติ (Biography))

เริ่มต้น-ยุคประกาศก-สิ้นสุด

- 922-92 = อิสราเอลแบ่งเป็น 2 อาณาจักร
- 763 ?? = เริ่มยุคประกาศก
 - + อาโมส + โฮเซยา + มีคาห์
 - + อิสยาห์ + โยนาห์
- 722-721 = อาณาจักรเหนือ-อิสราเอลล่มสลาย
 - + เศฟันยาห์ + นาฮูม + ฮาบากุก
 - + **เยเรมีย์** + ดาเนียล
- 587 = อาณาจักรใต้-ยูดาห์ล่มสลาย
 - + เอสเอเคียล + ดาเนียล
- 538 = ยูดาห์กลับได้ + เริ่มสร้างวิหารใหม่
 - + เศคาริยาห์ + ฮักกัย + **มาลาคีย์** (ปี 433)

ภาค
ประกาศก
(16/18)

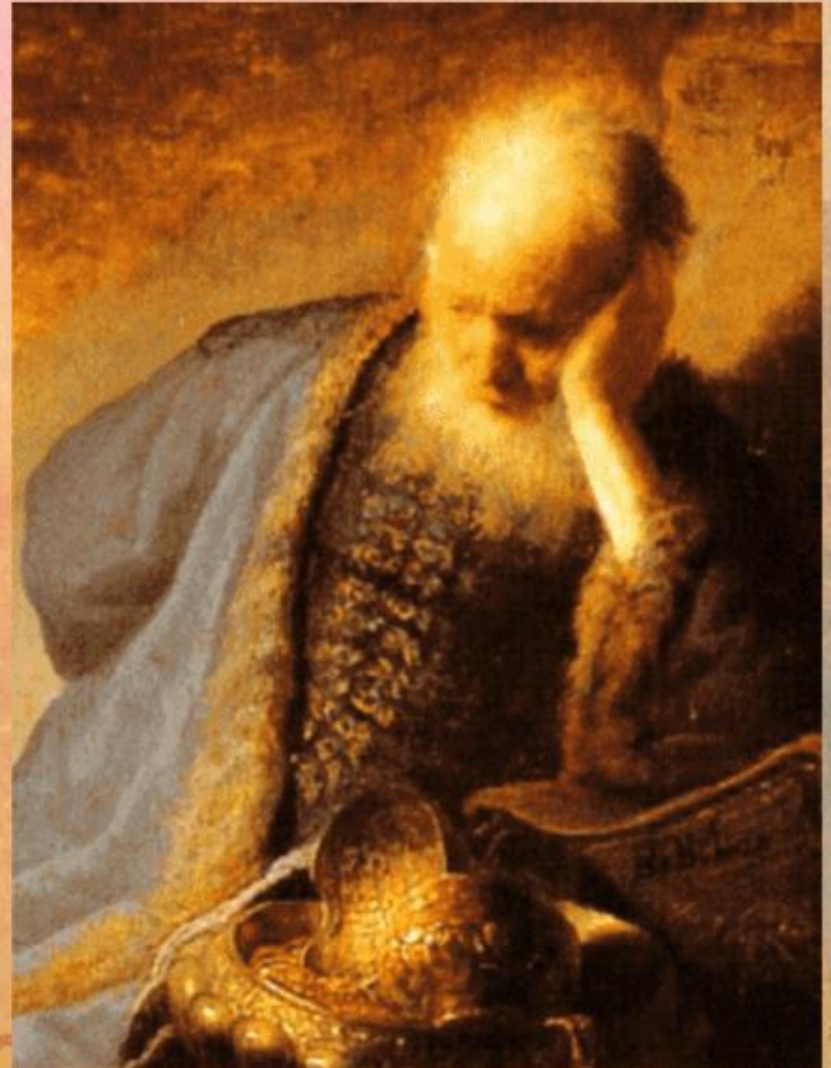
รวม
ระยะเวลา
330 ปี

- ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว ทำให้เรารู้ว่า เยเรมีย์เป็น
ประกาศกที่ “โศกเศร้าและน่าสงสาร” + พันธกิจที่
ท่านทำก็ดูเหมือนว่า “ล้มเหลว” อย่างเห็นได้ชัด

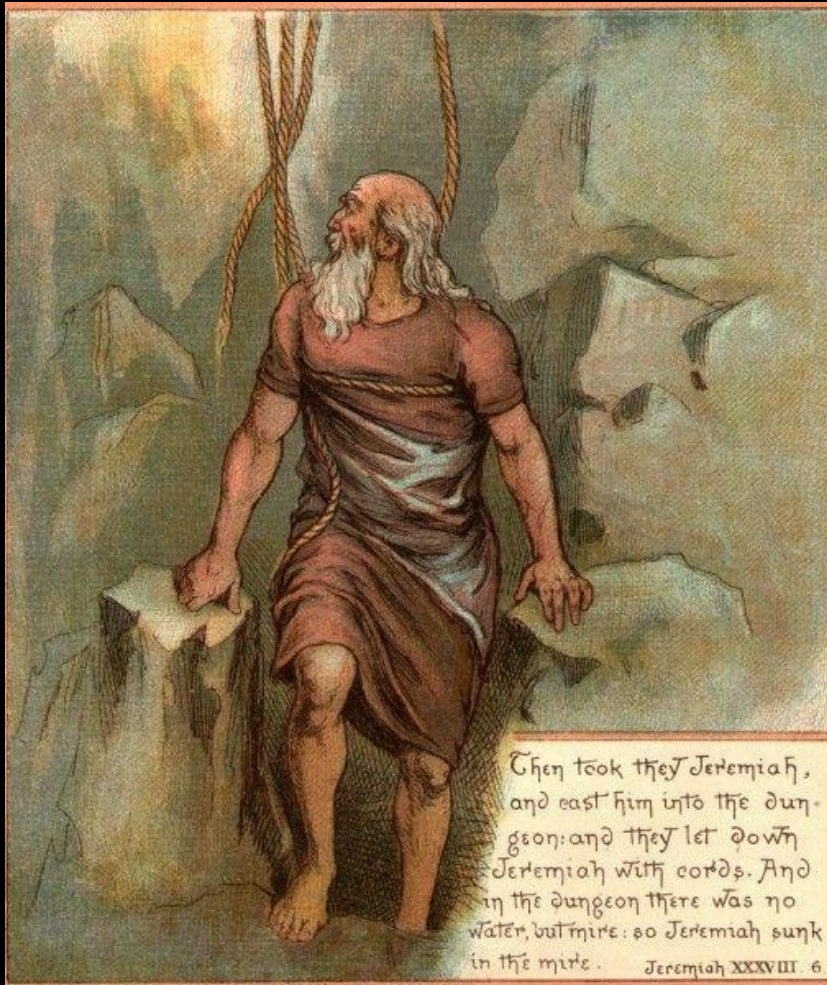
JEREMIAH

The “Weeping” Prophet

ร้องไห้คร่ำครวญ-ทุกข์ระทม เพราะกรุงเยรูซาเล็มล่มสลาย
(587 B.C.)

- ในแง่หนึ่ง ชีวิตของประกาศกเยเรมีย์ จึงมีความ
ละม้ายคล้ายคลึงกับชีวิตของพระเยซูเจ้า อย่างมาก

• เหมือนอย่างไร?

- ทั้งคำเทศน์สอน + ตัวท่านเอง = ถูกปฏิเสธ + ถูกเบียดเบียนจากประชาชนของท่านเอง โดยมีเหตุมาจาก “พระวาจาของพระเจ้าที่ท่านได้รับมอบหมายมาให้ประกาศ” นั่นเอง (พระเยซูก็เช่นกัน)
- ยิ่งกว่านั้น เยเรมีย์ ยังได้เห็นการล่มสลายของอาณาจักรยูดาห์ กรุงเยรูซาเล็มถูกยึด พระวิหารถูกเผาทำลาย ประชาชนถูกฆ่าและถูกจับไปเป็นเชลย ยิ่งทำให้ท่านต้องสลดรั้นทศใจ-ทุกข์ระทมอย่างมาก

หัวข้อในการศึกษา

1. สถานการณ์
2. เยเรมีย์เป็นใคร?
3. การเรียกและพันธกิจการเป็นประกาศกของเยเรมีย์
4. ความโดดเด่นของเยเรมีย์
5. โครงสร้างและเนื้อหาโดยย่อของหนังสือ
6. คำสอนและข้อคิด: สรุป

1.สถานการณ์

- สถานการณ์ระหว่างประเทศในช่วงนั้น กำลังเริ่มปั่นป่วนวุ่นวายอย่างมาก เนื่องจากเมืองขึ้นต่าง ๆ เริ่มแข็งข้อต่อ **อัสซีเรีย**
- เนบูโปลัสเซอร์แห่ง**บาบิโลน** ประกาศอิสรภาพ ไม่ขึ้นต่อ **อัสซีเรีย**อีกต่อไป
- **ไซยาซาเรสแห่งอาณาจักรมีเดีย** ยกทัพไปตีเมืองอัสเซอร์ เมืองหลวงเดิมของ **อัสซีเรีย** แตกในปี 614 ก.ค.ศ.

อาณาจักรอัสซีเรีย ตอนมีอำนาจ

- 2 ปีต่อมา (612 ก.ค.ศ.)
- บาบิโลน + มีเดีย ร่วมมือกัน เข้าตี นินะเวห์
เมืองหลวงใหม่ของอัสซีเรียแตก
- แม่ทัพคนหนึ่งของอัสซีเรีย (อาซัวร์-อุบัลลัค)
ตั้งตัวเป็นกษัตริย์คนใหม่ ถอยทัพไปอยู่ที่ ฮาราน
- ในปี 609 ก.ค.ศ. บาบิโลน + มีเดีย จึงได้ร่วมมือ
กันอีกและยกทัพไปตีฮาราน ที่มั่นสุดท้ายของ
อัสซีเรียได้

- แต่เนโคที่ 2 แห่งอียิปต์ ต้องการให้อัสซีเรียเป็นที่กัน
ไม่ให้บาบิโลนแผ่อำนาจลงมาใกล้อียิปต์ได้ จึงยกทัพไป
ช่วยอัสซีเรียรบกับมีเดียและบาบิโลน

- ฝ่าย กษัตริย์โยสิยาห์แห่งอาณาจักรยูดาห์
 - + ซึ่งได้เป็นอิสระจากอัสซีเรียแล้ว
 - + และได้ปฏิรูปศาสนาครั้งใหญ่ในปี 622หลังจากที่ได้ค้นพบม้วนหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติเมื่อมีการซ่อมพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ต้องการให้อัสซีเรียถึงวาระสุดท้ายเสียที
- จึงยกทัพไปขัดขวางกองทัพของ เนโคที่ 2 และเกิดการรบขึ้นกันที่ เมกิดโด

- เนโคที่ 2 รบชนะ และ ฆ่ากษัตริย์โยสียาห์
จากนั้นก็ยกทัพไปฮารานเพื่อช่วยอัสซีเรีย แต่
ไม่ทัน ฮารานถูกมีเดียและบาบิโลนตีแตกไป
แล้ว ไม่สามารถช่วยอะไรได้ทัน
- อัสซีเรียจึงสูญเสียดินแดนตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

- ในยูดาห์ ประชาชนแต่งตั้งเยโฮอาหาส โอรสของโยสิยาห์ ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน
- แต่อยู่ได้เพียง 3 เดือน เนโคที่ 2 แห่งอียิปต์ยกทัพกลับมาจับเยโฮอาหาสไปขังในอียิปต์และตายที่นั่น และตั้ง “เยโฮยาคิม” โอรสองค์ใหญ่ของโยสิยาห์ขึ้นแทน พร้อมทั้งเรียกเอาเงิน 100 ตะลันต์และทองคำ 1 ตะลันต์จากยูดาห์ เยโฮยาคิมจึงทรงเร่งเก็บภาษีเอากราษฎรยูดาห์แทน

- ในปี 605 ก.ค.ศ. บาบิโลนขยายอำนาจมาปาเลสไตน์
เมืองต่างๆ ตกเป็นของบาบิโลนหมด **รวมทั้งยูดาห์ด้วย**

- ในปี 601 กษัตริย์เยโฮยาคิมของยูดาห์ก่อกบฏ
ต่อบาบิโลน ภายใต้การยุยงของอียิปต์
- ในปี 598 บาบิโลนจึงได้ยกกองทัพมาปราบ
กบฏ
- กษัตริย์เยโฮยาคิม ถูกราชทูรปลงพระชนม์
และแต่งตั้ง “เยโฮยาคิน” โอรสขึ้นครองราชย์
แทน

- แต่เยโฮยาคีน ครองราชย์ได้เพียง 3 เดือน
- ในปี 597 ก็ไปยอมสวามิภักดิ์ต่อบาบิโลน
- ถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลนเป็น ครั้งที่ 1
พร้อมทั้งบุคคลชั้นนำและผู้มีความรู้ทั้งหลาย
ตลอดจนทรัพย์สินเงินทองก็ถูกกวาดไปหมด
- บาบิโลนได้แต่งตั้ง “เศเดคียาห์” โอรสองค์
สุดท้ายของโยสิยาห์ (ลุงของเยโฮยาคีน) ขึ้น
ครองราชย์แทน (2 พกษ 24:17)

Black Sea

Caspian
Sea

Mediterranean
Sea

Jerusalem

Babylon

Red
Sea

BABYLONIAN EMPIRE
606-536 BC

- 2 พกษ.24:10-17 บันทึกเหตุการณ์ครั้งนั้นว่า
- “สมัยนั้น นายทหารของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ แห่งบาบิโลน ยกทัพมาล้อมกรุงเยรูซาเล็ม ขณะที่ นายทหารล้อมเมืองอยู่นั้น กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ แห่งบาบิโลนเสด็จมาที่นั่น กษัตริย์เยโฮยาคินแห่ง ยูดาห์เสด็จมายอมจำนนกษัตริย์แห่งบาบิโลน พร้อมกับพระมารดา ข้าราชการบริพาร นายทหารและ ข้าราชการสำนัก กษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำกษัตริย์เยโฮยาคินไปเป็นเชลยในปีที่แปดของรัชกาล

- กษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงขนทรัพย์สมบัติทั้งหมดใน
พระวิหารของพระยาห์เวห์ และพระราชทรัพย์ใน
พระราชวังไปกรุงบาบิโลน ทรงตัดเครื่องใช้ทองคำ
ต่างๆ ที่กษัตริย์ซาโลมอนแห่งอิสราเอลทรงทำขึ้น
สำหรับใช้ในพระวิหารของพระยาห์เวห์ออกเป็น
ชิ้นๆ ดังที่พระยาห์เวห์เคยตรัสไว้ กษัตริย์แห่งบาบิโลน
ทรงกวาดต้อนชาวเยรูซาเล็มทั้งหมดจำนวน
หนึ่งหมื่นคนไปเป็นเชลย คือนายทหารและพล
ทหาร ช่างไม้และช่างเหล็กทุกคน เหลือไว้แต่คน
ยากจนที่สุดของแผ่นดิน

- พระองค์ทรงนำกษัตริย์เยโฮยาคินเป็นเชลยไปกรุงบาบิโลนพร้อมกับพระมารดา บรรดาแม่เฮลี ข้าราชการบริพาร และชนชั้นนำของแผ่นดิน พระองค์ทรงนำบุคคลเหล่านี้จากกรุงเยรูซาเล็มไปเป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน กษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำผู้มีฐานะทั้งหมดรวมเจ็ดพันคน ช่างไม้และช่างเหล็กจำนวนหนึ่งพันคน ทุกคนล้วนชำนาญตึก กษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงแต่งตั้งมัทธาเนียห์ พระปีตุลา(ลุง)ของกษัตริย์เยโฮยาคินขึ้นเป็นกษัตริย์แทน และทรงเปลี่ยนพระนามเป็น **เศเดคียาห์**”

- ปี 587(10 ปี) เศเดคียาห์ ก่อกบฏต่อบาบิโลนอีก
- บาบิโลนยกทัพเข้ามาเผาทำลายกรุงเยรูซาเล็ม-
พระวิหาร-พระราชวัง-กำแพงเมือง มีผู้คนล้มตาย
เป็นจำนวนมาก ส่วนที่เหลือก็ถูกจับไปเป็นเชลย
ที่บาบิโลนครั้งที่ 2 และยุบอาณาจักรยูดาห์เป็น
เพียงมณฑลหนึ่งของบาบิโลน ยังได้ตั้งเกดาลียาห์
เป็นข้าหลวงประจำยูดาห์
- 2 พกษ.24:2-4 บันทึกเหตุการณ์ครั้งนั้นไว้ว่า

- “พระยาห์เวห์ทรงส่งกำลังทัพชาวเคลเดีย ชาวอาร์ม ชาวโมอับ และชาวอัมโมนมารบกับพระองค์ เพื่อทำลายอาณาจักรยูดาห์ตามพระวาจาที่พระยาห์เวห์ตรัสไว้ทางประกาศก ผู้รับใช้ของพระองค์ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับยูดาห์ตามพระบัญชาของพระยาห์เวห์ เพื่อทรงกำจัดยูดาห์ไปให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ เพราะบาปทั้งหมดที่กษัตริย์มนัสเสห์ทรงกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทรงฆ่าผู้บริสุทธิ์ จนโลหิตของผู้บริสุทธิ์ไหลท่วมกรุงเยรูซาเล็ม พระยาห์เวห์ไม่ทรงปรารภนาจะให้อภัยการกระทำนี้”

- 2 พกษ.25:1-26 ยังบันทึกต่อไปว่า(อ่าน)
- ห้าปีต่อมา / ในปี **582** เจ้านายในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิดไม่พอใจที่เกดาลียาห์เป็นข้าหลวงของบาบิโลน จึงได้ยกพวกมาฆ่าเกดาลียาห์เสีย บาบิโลนจึงยกทัพมาปราบปรามอีกครั้งหนึ่ง และจับผู้คนที่เหลือไปเป็นเชลยที่บาบิโลนเป็น ครั้งที่ 3
(สรุป บาบิโลนบุกเยรูซาเล็ม 3 ครั้ง ปี 597 / 587 / 582)
- ตอนจบของหนังสือพงศกษัตริย์ เล่าเรื่องกษัตริย์เยโฮยาคินแห่งยูดาห์ที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยครั้งแรกว่า

- “ปีที่สามสิบเจ็ด หลังจากที่ถูกษัตริย์เยโฮยาคินแห่งยูดาห์ ทรงถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย เอวิล-เมโรดัคทรงเป็นกษัตริย์ปกครองกรุงบาบิโลน วันที่ยี่สิบเจ็ด เดือนสิบสอง ปีนั้น กษัตริย์เอวิล-เมโรดัคทรงพระกรุณาปล่อยกษัตริย์เยโฮยาคินแห่งยูดาห์ออกจากที่คุมขัง กษัตริย์เอวิล-เมโรดัคมีพระกรุณาต่อพระองค์ ทรงยกย่องให้กษัตริย์เยโฮยาคินมีเกียรติกว่ากษัตริย์อื่น ๆ ที่เป็นเชลยอยู่กับพระองค์ที่กรุงบาบิโลน กษัตริย์เยโฮยาคินทรงถอดชุดนักโทษ ร่วมโต๊ะเสวยพระกระยาหารกับกษัตริย์เอวิล-เมโรดัค พระองค์ทรงรับสิ่งต่าง ๆ ตามความจำเป็นจากกษัตริย์แห่งบาบิโลนทุกวันจนสิ้นพระชนม์”
- จบ เรื่องราวประวัติศาสตร์ของอาณาจักรยูดาห์ ที่ตรงนี้

แล้ว

ประกาศกเยเรมีย์

เกี่ยวข้อ....ตรงไหน?